

Remények kapuja május

zsengezöld levelek feszítik szárnyaikat
tobzódnak a virágok beleszól az életbe
a május nem csak a szerelem emberi remény
öngyilkos sors felett csak a méhek izgatottak

csak a méhek de tüzeesebb harciasabb májust
ha belehalunk is fullánk legyen a toll hegye
hiszen a május megválaszolhat szirmain
igen vagy nem legyen-e szebb a menyasszony

a miasszonyunk csillagai ragyogják be
a népek egét kék köpenye óvja Európát
eljön a május gyöngyvirág harangja hív litániára

emlékszem a főoltár fölött aranyozva függött
s a gyermek aki meghívott az égi zsúrra
túl van a kereszten **et resurrexit tertia die**
szent anyját már magához ragadta

az érzékeny asszonyi szív talán megbocsát
egy egész huszadik századot
konokul ne kezdjük újra elér a májusi fagy

Fiastyúk asszonyság